

Bruxelles, den 6.8.2018
COM(2018) 575 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

Den Europæiske Unions deltagelse som fast observatør i Pacific Community (SPC)

DA

DA

Indledning

Stillehavsområdet består af 15 stater fra Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og fire oversøiske lande og territorier (OLT). Regionen har et samlet landareal på 580 000 km² og en umådeligt stor eksklusiv økonomisk zone (EEZ) på 30 mio. km² til en samlet befolkning på ca. 12 mio. indbyggere, herunder over 500 000 EU-borgere.

EU har strategiske interesser i Stillehavsområdet. EU og de 15 Stillehavsstater fra Gruppen af AVS-stater danner en stærk koalition med henblik på at bekæmpe klimaændringer og i andre globale spørgsmål, herunder havforvaltning. Stillehavsområdet rummer også økonomiske og handelsmæssige muligheder for EU, navnlig hvad angår fiskeri¹ og mineraler. Tættere forbindelser med landene i Stillehavsområdet vil derudover være med til yderligere at styrke EU's samarbejde med Australien og New Zealand i regionen.

EU har i Stillehavsregionen mulighed for på en koordineret og sammenhængende måde at anvende en række forskellige elementer i sin optræden udadtil, herunder den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, EU's udviklingspolitik og økonomisk diplomati. Da kun ganske få EU-medlemsstater har repræsentationer i landene i Stillehavsområdet, vil tættere bånd til Pacific Community (herefter "SPC"), tidligere kaldet South Pacific Commission, også være en måde, hvorpå EU's samarbejde med disse lande kan styrkes.

EU gennemfører delvist sine regionale og bilaterale programmer via regionale organisationer i Stillehavsområdet. SPC er den primære gennemførelsesorganisation for EU-programmer i Stillehavsområdet. Den 11. februar 2016 opfordrede SPC i en skrivelse til lederen af EU-delegationen for Stillehavsområdet i Fiji EU til at blive fast observatør. Opfordringen er en lejlighed til at styrke partnerskabet mellem EU og SPC samt EU's politiske dialog med SPC vedrørende regionale anliggender.

Pacific Community (SPC)

SPC blev oprettet i 1947 i henhold til Canberraaftalen. SPC er den vigtigste regionale gennemførelsesorganisation og spiller en aktiv rolle inden for inklusiv regionaludvikling, samarbejde og integration i Stillehavsområdet. Organisationen har på nuværende tidspunkt 26 medlemmer: Amerikansk Samoa, Australien, Cookøerne, Mikronesiens Forenede Stater, Fiji, Frankrig, Fransk Polynesien, Guam, Kiribati, Marshalløerne, Nauru, Ny Kaledonien, New Zealand, Niue, Nordmarianerne, Palau, Papua Ny Guinea, Pitcairnøerne, Samoa, Salomonøerne, Tokelau, Tonga, Tuvalu, USA, Vanuatu og Wallis og Futuna.

SPC vedtog på sin 9. konference i november 2015 en ny medlemskabs- og observatørstatuspolitik [dokument SPC/CRGA 45 (15)] ved at oprette kategorien "faste observatører i SPC" med henblik på at fremme et tættere og mere substantielt samarbejde med enheder, der ikke ønsker eller ikke er berettiget til at blive medlemmer af SPC.

Europa-Kommissionen og SPC anerkender betydningen af en koordineret tilgang til udviklingspolitik og -planlægning og har den 16. juni 2015 styrket deres samarbejde ved at

---

¹ EU er medlem af to regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) for Stillehavet: Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC) og Den Regionale Fiskeriforvaltningsorganisation for det Sydlige Stillehav (SPRFMO), hvor EU bidrager aktivt til den langsigtede bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne.

undertegne en administrativ ordning om oprettelse et partnerskab². I den forbindelse blev Kommissionen uformelt inviteret til at deltage i SPC's årlige forvaltningsmøder som observatør. Efter SPC's vedtagelse af den nye medlemskabs- og observatørstatuspolitik blev Den Europæiske Union den 11. februar 2016 opfordret til at blive den første faste observatør i SPC.

Fast observatørstatus i SPC

Hensigten med den faste observatørstatus er, at enheder i eller uden for Stillehavsregionen, der ikke ønsker eller ikke er berettiget til at blive medlemmer af SPC, får mulighed for at deltage i møderne.

Som anført i SPC's medlemskabs- og observatørstatuspolitik (herefter "politikken") kan faste observatører forvente følgende behandling:

1. Faste observatører kan deltage i udvalget af regerings- og forvaltningsrepræsentanter³ samt konferencemøder⁴ og andre SPC-møder. De kan med formandens godkendelse deltage i diskussioner og debatter.
2. Faste observatører kan fremsætte forslag på SPC's møder. Sådanne forslag vil kun blive forelagt SPC's medlemmer til afgørelse, såfremt mindst ét SPC-medlem anmoder herom.
3. Mødeformanden kan, hvis det er relevant, beslutte at give en fast observatør yderligere taletid for at afgive svar i forbindelse med synspunkter eller forslag, som den pågældende observatør har fremlagt.
4. Faste observatører kan på foranledning af SPC's medlemmer og sekretariat indbydes til at deltage i arbejdsgrupper nedsat af styrelsesorganet eller sekretariatet under hensyntagen til de sædvanlige procedurer, der gælder for sammensætningen af sådanne arbejdsgrupper.
5. SPC's sekretariat regner med at informere alle faste observatører om workshops, seminarer og andre ad hoc-medlemsmøder, som SPC og dets sekretariat indkalder til, og at indbyde faste observatører til sådanne arrangementer.

Tildeling af fast observatørstatus er underlagt følgende procedure, som beskrives nærmere i politikken:

1. Der indgives en skriftlig anmodning til SPC, som rettes til sekretariatets generaldirektør, hvori ansøgeren præcist fremlægger sine argumenter sammenholdt med kriterierne for fast observatørstatus.
2. Sekretariatet vurderer anmodningen og giver sin anbefaling til formanden for konferencen og samtlige SPC-medlemmer.

---

² Dokument registreret som Ares (2015)2773568.

³ Udvalget af regerings- og forvaltningsrepræsentanter mødes årligt og er et udvalg under SPC-konferencen. I de år, hvor konferencen ikke mødes, er udvalget af regerings- og forvaltningsrepræsentanter bemyndiget til at træffe forvaltningsafgørelser.

⁴ SPC-konferencen er organisationens styrelsesorgan. Den mødes hvert andet år. Hvert medlemsland og -territorium råder over én stemme ved afstemninger om afgørelser.

3. Udvalget af regerings- og forvaltningsrepræsentanter vurderer anmodningen og giver sin anbefaling til konferencen.
4. Konferencen træffer afgørelse ved konsensus.
5. Sekretariatets generaldirektør underretter ansøgeren om afgørelsen.

Faste observatører forventes at finansiere deres egen deltagelse i SPC's møder, men kan som en undtagelse til punkt 37 i politikken fritages for det årlige bidrag til SPC's budget ved afgørelse truffet af konferencen, hvis den faste observatør på anden vis yder betydelig finansiel støtte til SPC's programmer. I betragtning af EU's væsentlige finansielle støtte til regionen (se nedenfor) vil anmodningen om at blive fast observatør blive indgivet på den betingelse, at konferencen fritager EU for det årlige bidrag til SPC-budgettet.

Proceduren for at blive fast observatør er af administrativ karakter. Den faste observatørstatus medfører som sådan ingen materielle rettigheder eller forpligtelser af nogen art. I SPC repræsenteres Unionen af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union.

Formål

Kommissionen og SPC har etableret et langvarigt samarbejde om at støtte udviklingen i Stillehavsområdets østater og territorier. De EU-aktiviteter, der støttes gennem SPC, har indtil nu bidraget til at løse udfordringer og fremme relevante muligheder inden for bl.a. klimaændringer, katastrofeforebyggelse, fiskeri, handelsudvikling, bæredygtig energi, kultur, menneskerettigheder og havbundsminerale. I 2017 afsatte EU ca. 160 mio. EUR til udviklingsprogrammer i Stillehavsstaterne.

SPC's regionale mandat er nøje tilpasset målsektorerne i Stillehavsområdet samt fokusområdet for EU's udviklingsbistand. SPC er EU's langt største gennemførelsespartner i Stillehavsområdet og en yderst vigtig regional organisation med hensyn til at fremme fælles interesser. EU støtter på årsbasis SPC med gennemsnitligt 30 mio. EUR. I 2016 udgjorde dette næsten 40 % af SPC's årlige udgifter. Kommissionens væsentlige støtte til SPC giver også et grundlag for et tættere samarbejde mellem de to institutioner.

Overordnet set giver den faste observatørstatus EU **en mulighed for at skabe større sammenhæng og effektivitet i Kommissionens og SPC's aktiviteter og forbedre kvaliteten, synligheden og virkningerne af dem. Det vil også være med til at styrke Kommissionens politiske dialog med SPC angående regionale spørgsmål.** Den faste observatørstatus vil derudover styrke EU's samarbejde med SPC, hvilket kan være i begge parter interesse i lyset af de kommende forhandlinger om efterfølgeren til Cotonouaftalen med AVS-staterne. Eftersom en EU-medlemsstat (Frankrig) allerede er ordinært medlem af udvalget (ligesom Australien, New Zealand og USA), vil EU med Kommissionens opnåelse af fast observatørstatus få mulighed for at udvide sine partnerskaber i regionen.

Konklusion

Kommissionen agter at imødekomme SPC's opfordring til at blive fast observatør på EU's vegne, idet SPC både er en strategisk regional platform og en central regional partner, som det er ønskeligt at styrke samarbejdet med inden for områder af fælles interesse. Den formelle anmodning, som fremsendes til sekretariatets generaldirektør, vil udtrykkeligt indbefatte den

betingelse, at konferencen fritager EU for forpligtelsen til at bidrage finansielt til SPC's budget.